Κυριακή ΣΤ' Λουκά: Η αρνητική στάση μιας πόλεως (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Οκτωβρίου, 2021

(Λουκά 8, 26-39)

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου [εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 22-10-2000]

Ο Κύριος, αγαπητοί μου, μαζί με τους μαθητάς Του κατέπλευσε με πλοιάριο απέναντι από τη Γαλιλαία, ανατολικά, στην περιοχή των Γεργεσηνών. Τα Γέργεσα ή Γάδαρα, ήταν πόλις της Δεκαπόλεως της Παλαιστίνης και κατοικούσαν εκεί κυρίως Έλληνες. Μη σας κάνει εντύπωση. Λέγεται μάλιστα ότι αυτοί οι Έλληνες εκεί ήσαν επίγονοι εκ των στρατιωτών του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Είναι γνωστό πού πέθανε ο Μέγας Αλέξανδρος και το στράτευμά του έμεινε σκορπισμένο από δω και από εκεί, εγκατεστάθησαν οι άνθρωποι κ.λπ. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ζωή των κατοίκων ήταν απρόσεκτη· αφού μάλιστα έτρεφαν χοίρους, πράγμα που απαγορευόταν βεβαίως στους Εβραίους. Έτσι ακόμη μπορούμε να κατανοήσουμε και την παρουσία δαιμονιζομένων ανθρώπων.

Ωστόσο η πόλις αυτή έδειξε μία αρνητική στάση στον Κύριό μας. Και μάλιστα ζήτησαν να απομακρυνθεί ο Κύριος από την πόλη τους, να φύγει. Ευγενώς μεν, αλλά να φύγει. Και ευγενώς διότι εφοβούντο από ό,τι είδαν. Είναι **μία θλιβερή στάση που διαρκώς επαναλαμβάνεται στην Ιστορία και γι' αυτό πρέπει να σταθεί για μας παράδειγμα, για μας τους Έλληνες, ένα παράδειγμα προς αποφυγή.**

Ο Κύριος διερχόταν την έρημο της περιοχής των Γεργεσηνών, όταν κάποια στιγμή είδαν μπροστά τους κάποιον άνθρωπο από εκείνη την πόλη. Ήταν σαφώς δαιμονισμένος άνθρωπος. **Πρέπει ωστόσο να διακρίνουμε** -και θα ήταν μεγάλο λάθος αν δεν το διακρίναμε- **τον δαιμονισμό από την τρέλα**. Άλλο είναι ο τρελός και άλλο ο δαιμονισμένος. Θυμάμαι κάποτε που είχα επισκεφτεί εγώ ένα δαιμονισμένο νέο στο σπίτι του, μου είπε τι έχω μέσα στην τσάντα μου, στον χαρτοφύλακά μου. Και τι βιβλίο είχα και στη σελίδα εκείνη την σελίδα τι έγραφε! Ο τρελός αυτά δεν τα ξέρει. Τα ξέρει όμως ο δαιμονισμένος άνθρωπος, διότι του υπαγορεύεται ό,τι νομίζει ο διάβολος και συνεπώς έτσι μας δίνει την εικόνα αυτή.

Ο άνθρωπος αυτός, μας πληροφορεί ο ιερός Ευαγγελιστής, είχε προ πολλού χρόνου δαιμόνια πολλά. Ιματισμό δεν φορούσε. Σε σπίτι δεν έμενε. Αλλά στους θολωτούς τάφους- έτσι μπορούμε να εννοήσουμε πώς έμενε στους τάφους εκείνης της περιοχής. Ήταν τάφοι, όπως ακριβώς ήταν και ο τάφος του Λαζάρου και του Χριστού. Δηλαδή τάφοι σκαλισμένοι μέσα σε βαθουλώματα, σε βράχους κ.λπ. Δεν ήταν δηλαδή τάφοι υπόγειοι. Οπότε εκεί μπορούσε κανείς πράγματι κάποιος να πάει να μείνει.

Ήταν δε ο φόβος και ο τρόμος των διερχομένων από την περιοχή εκείνη, όπως μας το λέγει αυτό άλλος Ευαγγελιστής. Τον έδεναν με αλυσίδες, αλλά τις έσπαζε και έφευγε πάλι προς την έρημο. Όταν τον ρώτησε ο Κύριος ποιο είναι το όνομά του, αυτός απάντησε: «*Λεγεών». Λεγεών* είναι **το ρωμαϊκό σύνταγμα που αποτελείται από 6.000 στρατιώτες**. **Δηλαδή σήμαινε πλήθος δαιμόνων**. «*Αυτό είναι το όνομά μου. Πλήθος δαιμόνων*». Φυσικά μίλησε ένας δαίμων, εξ ονόματος και των άλλων δαιμόνων. Και οι δαίμονες ζήτησαν αν ο Κύριος τους φυγάδευε, διότι **αντελήφθησαν τη δύναμη του Χριστού**, να μην τους στείλει στον Άδη, καλύτερα, στην κόλαση, στην άβυσσο, αλλά στους χοίρους, εκείνους που εκεί γύρω έβοσκαν. Και ο Κύριος τούς είπε: «*Πηγαίνετε*». «*Αυτό ζητάτε. Πηγαίνετε*». Βλέπετε εδώ ο Κύριος πραγματοποιεί τη θέληση των δαιμόνων**.** Βέβαια είναι μία θέληση κατά παραχώρηση. Δεν είναι μία θέληση κατ' ευδοκίαν. **Μην ξεχνάμε τα δύο αυτά θελήματα του Θεού. Το κατά παραχώρηση και το κατά ευδοκίαν** . Και τότε οι δαίμονες έφυγαν από τον άνθρωπο αυτόν, πήγαν στους χοίρους, που ήσυχοι και ήρεμοι έβοσκαν εκεί στην ακρολιμνιά, δαιμονίστηκαν οι χοίροι και τότε έπεσαν όλοι οι χοίροι μαζί, ένα κοπάδι δύο χιλιάδων, μέσα στη λίμνη και πνίγηκαν.

Οι βόσκοντες, οι χοιροβοσκοί κατατρόμαξαν κυριολεκτικά. Έφυγαν και απήγγειλαν οι χοιροβοσκοί στους Γεργεσηνούς το γεγονός. Ότι αυτό και αυτό συνέβη. Εκείνοι βγήκαν από την πόλη τους να δουν τα ανατρέξαντα, τι συνέβη. Τους κατέλαβε μόλις είδαν ένας φόβος απίστευτος· που δεν ήξεραν πώς να κινηθούν. Γιατί από τη μια έβλεπαν τους πνιγμένους χοίρους - δεν μπορούσαν αυτό να το αρνηθούν- και από την άλλη έβλεπαν αυτόν τον πρώην συμπατριώτη τους βέβαια, δαιμονισμένο, να κάθεται παρά τους πόδας του Ιησού σωφρονών και ιματισμένος. Δεν μπορούσαν ούτε το ένα να αρνηθούν, ούτε το άλλο, αγαπητοί μου, να αρνηθούν. Κι όταν η πόλις όλη βγήκε και είδε τα διατρέξαντα, τότε, όπως μας πληροφορεί ο ευαγγελιστής Λουκάς «*ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο*». Τον παρακάλεσαν τον Κύριο, δεν το έκαναν με το ζόρι, σου λέει, «*εδώ πράγματα υπερφυσικά υπάρχουν*», πώς λοιπόν να κινηθούν με το ζόρι; «*Σε παρακαλούμε, Κύριε, φύγε από εδώ*».

Αλήθεια, **γιατί φοβήθηκαν;** Υπάρχουν, αγαπητοί μου, **δύο στάσεις στον φόβο μπροστά στον Θεό. Η μία στάση είναι η συναίσθηση της αμαρτωλότητας** . Αυτό που συνέβη στον Απόστολο Πέτρο όταν ο Κύριος μίλησε από το καΐκι του, διότι

το πλήθος Τον ζουλούσε, Τον έσπρωχνε και παρακάλεσε ο Κύριος να μιλήσει από το καΐκι του, κοντά στην παραλία, και όταν μετά την ομιλία ο Κύριος είπε στον Πέτρο να προβούν σε αλιεία, μεσημεριάτικα, τρόμαξε ο Πέτρος όταν είδε τόση αλιεία, τόσα ψάρια και κατάλαβε ότι πρόκειται- άκουσε και το κήρυγμα- ότι πρόκειται περί σπουδαίου προσώπου, θείου προσώπου. Χωρίς βέβαια ακόμη να ξέρει ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός. Αν θέλετε, **οι μαθητές, ξέρετε πότε έμαθαν ακριβώς ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός; Μετά την Πεντηκοστή**. Αν το θέλετε. Και τότε γονάτισε μπροστά στον Κύριο ο Πέτρος και είπε: «*Κύριε, έξελθε, βγες από το καΐκι μου. Είμαι αμαρτωλός άνθρωπος εγώ· μη ο Θεός δει τις δικές μου αμαρτίες και με τιμωρήσει*». Εδώ τι βλέπουμε; **Έναν φόβο απέναντι στον Θεό, για την αμαρτωλότητά του ο άνθρωπος.**

Αλλά και η άλλη στάση του φόβου απέναντι στον Θεό.**Είναι από την ενοχλητική παρουσία του Θεού, ένεκα αμετανοησίας.** Εγώ θέλω να αμαρτάνω. **Δεν θέλω να με βλέπει ο Θεός**. Κρύβομαι-τι ανόητος που είναι ο άνθρωπος...- πίσω από το δάχτυλό μου· να το πω όπως το λέει και ο λαός.

Και έτσι λοιπόν, ας φύγει αυτός ο θεϊκός άνθρωπος, ο Ιησούς, **για να μπορούμε άνετα να ζούμε όπως εμείς θέλουμε**. Θα έχουμε τα μεζεδάκια μας από τα χοιρινά κρέατα, το λιγότερο, και όλες τις άλλες αμαρτίες. Γιατί είπα «*τα μεζεδάκια μας*»; Ο νόμος απαγόρευε το χοιρινό κρέας. Αυτοί τρώγανε χοιρινό κρέας. Αφού έβοσκαν πολλά κοπάδια. Δύο χιλιάδες τον αριθμό από χοίρους. Γι' αυτό επέτρεψε ο Κύριος να μπουν οι δαίμονες, **για να μην μπουν στους ανθρώπους, που παρέβαιναν την εντολή του Θεού**, να μπούνε τουλάχιστον στους χοίρους. Ήθελαν όμως οι Γεργεσηνοί να ζουν τη ζωή τους. Όταν είπα προηγουμένως ότι κατοικούσαν Έλληνες, βέβαια δεν ήταν αμιγώς Έλληνες. Ήσαν και Εβραίοι. Αλλά επειδή όμως αρκετοί από αυτούς, από τους Έλληνες, είχαν επιβάλλει τον τρόπο της ζωής τους και στους Εβραίους της περιοχής, γι' αυτό θεωρούνταν πάρα πολύ αμαρτωλοί άνθρωποι αυτοί.

Και προφανώς, βλέπουμε εδώ, **έπρεπε οι Γεργεσηνοί να συναισθανθούν το θαύμα που έγινε στον συμπατριώτη τους**. Συγκινήθηκαν; Όχι, αγαπητοί μου. Μόνο φοβήθηκαν. Αλλά για τον λόγο που σας εξήγησα. **Γιατί θα μπορούσαν να στερηθούν εκείνα τα αγαθά που ήδη απολάμβαναν· τα αμαρτωλά τους αγαθά**. Έτσι, δεν πρόσεξαν. **Πώς να προσέξει ο άνθρωπος, που έχει τυφλοπάνι στα μάτια του και δεν βλέπει τα θαυμάσια του Θεού**...

Δεν πρόσεξαν ότι υπήρξε τρομακτική διαφορά και συμπεριφορά, ανάμεσα στον πρώην δαιμονισμένο συμπατριώτη τους με τώρα το τι βλέπουν. Πρώτα ο άνθρωπος αυτός και το ήξεραν «*ἠλαύνετο*», όπως μας λέγει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, «*ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους*». Τώρα κάθεται σωφρονών και ιματισμένος παρά τους πόδας του Ιησού. Πρώτα ιματισμό δεν φορούσε. Άνθρωποι τέτοιοι σχίζουν τα ρούχα

τους, τα βγάζουν, το ξέρετε. Μια μικρή παρενθεσούλα. **Μήπως και εκείνοι που το καλοκαίρι βγάζουν τα ρούχα τους και περπατάνε γυμνοί, μήπως έχουν εν τινι βαθμώ δαιμονισμό;** Ο καθένας ας σκεφτεί…

Πρώτα είχε συμπεριφορά μανιακού ο άνθρωπος αυτός· ενώ τώρα είναι ήρεμος και μυαλωμένος. Αυτή τη διαφορά δεν την είδαν οι ταλαίπωροι οι Γεργεσηνοί; Πρώτα, ο άνθρωπος αυτός, ο συμπατριώτης τους, ήταν ακοινώνητος. Με ποιον θα μπορούσε να κάνει συντροφιά; Ποιος θα τον έκανε συντροφιά; Τώρα τον βλέπουμε να βρίσκεται ανάμεσα στους ανθρώπους, τον Κύριο και τους μαθητές Του. **Το θέμα είναι ότι όλα αυτά που βλέπουν…βλέπουν; Δεν συγκινούνται. Και αυτό είναι το δυστύχημά τους**.

Πρόσθετα, πληροφορούνται οι Γεργεσηνοί και τον διάλογο ανάμεσα στον δαιμονισμένο και τον Ιησού. Λέγει εδώ το Ιερό Ευαγγέλιο: «*Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες* (κυρίως ήταν οι βοσκοί των χοίρων) *πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς*». Είπαν: «*Το και το. Αυτά είπε ο Κύριος, αυτά είπε στον Κύριο αυτός*». Έμαθαν και αυτές τις λεπτομέρειες. Δηλαδή αυτόν τον διάλογο. Και ο διάλογος αποκάλυψε καταπληκτικά πράγματα. Με πολύ πλούτο, αν θέλετε και με θεολογία πολλή. Και ότι δεν ήταν φαντασιώσεις εκείνα τα οποία ειπώθηκαν από τους άλλους. Δηλαδή που τα ανακοίνωσαν. Δηλαδή ποιοι μίλησαν; Ο Ιησούς και ο δαιμονισμένος. Δεν ήσαν φαντασιώσεις. Δεν ήσαν πράγματα που τα σκέφτηκαν εκείνη την ώρα για να τα πουν, για να τα κάνουν· διότι από τη μια μεριά, θα επαναλάβω, θεραπεύεται ο δαιμονισμένος, και από την άλλη πνίγονται 2.000 χοίροι! Είναι δυνατόν ποτέ να είναι όλα αυτά φαντασιώσεις;

Οι δαίμονες, λοιπόν, αγαπητοί μου, είναι πραγματικότης, είναι πνεύματα, είναι πρόσωπα. Όταν λέμε πρόσωπο, σημαίνει ότι έχουμε λογική και αυτογνωσία. Οι άνθρωποι είναι πρόσωπα. Οι γάτες μας δεν είναι πρόσωπα. Το πρόσωπο δεν είναι αυτό που λέμε μάτια, μύτη, φρύδια. Πρόσωπο είναι αυτό που λέμε ότι *έχω* ***αυτογνωσία του εαυτού μου***. Ο άνθρωπος λοιπόν είναι πρόσωπο. Οι δαίμονες είναι πρόσωπα. **Όπως και οι άγιοι άγγελοι είναι πρόσωπα.** Εξάλλου **στη φύση τους οι δαίμονες δεν άλλαξαν από τους αγίους αγγέλους. Άγγελοι ήσαν, αλλά με την υπερηφάνειά τους μεταβλήθηκαν σε δαίμονες** . Δηλαδή **απεχωρίσθησαν της θείας δόξης**. **Απεχωρίσθησαν του Θεού**. Συνεπώς οι δαίμονες είναι πρόσωπα.

Αλλά εδώ θα ήθελα να σημειώσω ότι υπάρχουν και σήμερα χριστιανοί μας που δεν πιστεύουν,-εγώ δε το έχω ακούσει πολλές φορές- δεν πιστεύουν στην ύπαρξη και αγγέλων και δαιμόνων. «*Α, λέει, εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχουν άγγελοι*». Τους αγγέλους, ξέρετε, πώς τους θεωρούν; Διακοσμητικά στοιχεία μέσα στις διηγήσεις της Αγίας Γραφής. Τους δε δαίμονες, ξέρετε πώς τους θεωρούν; Προσωποποίηση του κακού. Φερειπείν οι αρχαίοι Έλληνες μιλούσαν για τις Ερινύες. Αλλά εκεί βέβαια

μιλούσαν για μια προσωποποίηση του κακού. Έτσι κι εδώ τώρα λένε: «*Οι δαίμονες δεν υπάρχουν*». Απλώς επαναλαμβάνω λένε ότι είναι προσωποποίηση του κακού. Όχι, αγαπητοί μου. **Δεν είναι προσωποποίηση του κακού. Είναι πρόσωπα οι δαίμονες.**

Μας λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής στην πρώτη του επιστολή: «*Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου*». Αυτός είναι ο σκοπός που εφανερώθη στον κόσμο αυτόν ο υιός του Θεού.**Για να λύσει τα έργα του διαβόλου**. Να διαλύσει τα έργα του διαβόλου. Και σας ερωτώ. Η παρουσία, συνεπώς του Χριστού στον κόσμο είναι ένας Δονκιχωτισμός; Ξέρετε τι ήταν ο Δον Κιχώτης. Αυτό το ποίημα του Ισπανού κτλ κτλ. Όταν έβλεπε ανεμόμυλους τους περνούσε για ήρωες φοβερούς. Και είχε ένα κοντάρι και προσπαθούσε να τους χτυπήσει. Αλλά δεν ήταν παρά ανεμόμυλοι. Δεν ήταν βέβαια γίγαντες.**Έτσι λοιπόν ήρθε ο Χριστός εδώ με ένα δονκιχωτικό τρόπο; Να πολεμήσει ανύπαρκτα πράγματα; Ανύπαρκτα πρόσωπα; Αν είναι δυνατόν!**

Οι δαίμονες, αγαπητοί μου, είναι φρικτή πραγματικότητα. Η παρουσία αγγέλων και η παρουσία δαιμόνων **στην καθημερινότητα** των ανθρώπων, πρέπει να το πούμε αυτό, είναι **συχνότατη**. Ξέρετε πόσοι άνθρωποι σε μας μάς έχουν πει ότι έχουν δει τον διάβολο; Όχι στον ύπνο τους. Στον ξύπνιο τους. Να σου λέει: «*Μου τραβάει την κουβέρτα από το κρεβάτι. Να πω ότι είναι ιδέα;*». Μα σου τραβάει την κουβέρτα από το κρεβάτι. Κι άλλα πολλά φαινόμενα περίεργα και παράξενα, που έχουμε **πλήθος πλήθος μαρτυρίες της καθημερινότητας**. Πολλοί άνθρωποι έχουν δει τους δαίμονες. Και πολλοί άνθρωποι έχουν δει και αγγέλους. Έχουμε λοιπόν αυτήν εδώ τη μαρτυρία της καθημερινότητας. **Μία εμπειρία**. Ακόμη αν θέλετε, **ολόκληρη η Αγία Γραφή, Καινή και Παλαιά Διαθήκη, είναι καταγεμάτη από την παρουσία και δαιμόνων και αγγέλων**.

Αλλά εγώ θα σας έλεγα μια αρνητική περίπτωση. Δεν πιστεύεις, αδελφέ, στην Αγία Γραφή; Πρόσεξε θα σου πάρω μία μαρτυρία που δεν μπορείς να την αρνηθείς.**Είναι η μαρτυρία της μαγείας και η μαρτυρία του πνευματισμού. Ο πνευματισμός και η μαγεία υπηρετούνται από τον διάβολο.** Όταν σου λέει πράγματα που δεν είναι δυνατόν άνθρωπος να τα ξέρει... Όταν σου λέει «*ο μακαρίτης σε εκείνο το σημείο του περιβολιού σας έκρυψε χρήματα*», αυτός πού τα ξέρει; Σημειώστε δε, έξω από το κλίμα του μεσάζοντος (μέντιουμ θα πει μεσάζων) δεν ξέρει τίποτα ο άνθρωπος αυτός. **Μέσα στο κλίμα του πράγματος γνωρίζει πού είναι** αυτά τα χρήματα και σου λέει: «*Είναι εκεί*». Δεν έχετε ακούσει ανθρώπους που λένε «*θα πάω στο μέντιουμ, να μάθω τούτο ή εκείνο*». Από πού θα τα μάθει το μέντιουμ και θα σου τα πει εσένα; Του τα πληροφορούν οι δαίμονες. Αν θέλεις, αδελφέ, πάρε αυτήν τη μαρτυρία. **Τη μαρτυρία αν όχι της Αγίας Γραφής, επαναλαμβάνω, τουλάχιστον τη μαρτυρία του Πνευματισμού.**

Σημασία έχει ότι **ολόκληρες κοινωνίες ανθρώπων δεν θέλουν σήμερα τον Ιησού Χριστό**. Δεν Τον θέλουν. Όπως τότε οι Γεργεσηνοί δεν ήθελαν τον Κύριο Ιησού. Ήθελαν να ζουν στην ησυχία της αμαρτωλότητάς τους.**Αισθάνονται ότι θα στερηθούν αυτούς τους ποικίλους ηδονισμούς τους. Αφού το Ευαγγέλιο είναι ασκητικό. Γι' αυτό και σήμερα δεν θέλουν οι άνθρωποι να δεχθούν το Ευαγγέλιο. Ξαναλέγω, γιατί το Ευαγγέλιο είναι ασκητικό. Ασκητικό. Και τι προτιμούν; Θα τρομάξετε. Τον Ισλαμισμό! Ξέρετε ότι η Ευρώπη κοντεύει να γίνει ισλαμική;** Ναι, ναι. Η χριστιανική Ευρώπη. Η χριστιανική Δύση. Το ξέρετε ότι κοντεύει να γίνει ισλαμική; **Γιατί όλα αυτά τα συγχωρεί ο Ισλαμισμός. Τα δέχεται**. Συνεπώς; Γιατί να πάω στον Χριστιανισμό, που είναι ασκητικός; Και αν ο Ισλαμισμός-προσέξατε αυτό το σημείο- νικήθηκε έξω από τη Βιέννη, το θυμόσαστε από την Ιστορία, από το σχολείο, που οι Τούρκοι φτάσανε έξω από τη Βιέννη; Νίκησαν τότε τελικά τους Τούρκους. Και νικήθηκε ο Ισλαμισμός. **Όμως σήμερα ο Ισλαμισμός νικά και διεισδύει στην Ευρώπη και στην Αμερική με τον τρόπο του. Κατά τρόπο ειρηνικό.** Ναι. Γιατί; **Γιατί απλούστατα οι χριστιανοί μας διαρκώς υποβαθμίζονται πνευματικώς. Και αφήνουν περιθώρια, ναι περιθώρια να μπαίνει ο Ισλαμισμός**. Ύστερα, μην ξεχνάτε, αυτός ο άνθρωπος πώς δαιμονίστηκε, ξέρετε; Άφησε **παράθυρα στον διάβολο**. **Και σήμερα οι Ευρωπαίοι και οι Δυτικοί γενικώς, αφήνουν παράθυρα στον διάβολο, υποβαθμίζεται η πνευματική τους ζωή, για να φτάσουν να δεχτούν τελικά αυτόν τον ισλαμισμό ο οποίος όλα τα συγχωρεί**.

Έτσι λοιπόν οι Χριστιανοί της Δύσεως, διαρκώς και διαρκώς απωθούν τον Χριστό από τις κοινωνίες τους. «*Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν* (μας λέει ο ευαγγελιστής, προσκάλεσαν τον Κύριο) *ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο*». Να φύγει από κοντά τους γιατί, λέει, είχαν κυριευτεί από πάρα πολύ μεγάλο φόβο. Τι λέει; Να φύγει. Να φύγει... Και ο Κύριος τι έκανε; Ακούστε. «*Αὐτὸς δὲ* (ο Ιησούς) *ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν*». Ξαναγύρισε πίσω. Μπήκε στο πλοίο και γύρισε πίσω. Δηλαδή έφυγε ο Ιησούς. **Ο Κύριος αφήνει εκείνους που αγαπούν περισσότερο τους χοίρους τους και φεύγει.**

Τι σημαίνει όμως ότι ο Κύριος φεύγει; **Αίρει την χάρη Του από τον λαό αυτόν. Και τότε έρχονται όλα τα δεινά**. Προπαντός ο δαιμονισμός. Βασιλεύει πλέον ο διάβολος. Ο Κύριος είπε σαφώς: «*ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι* (το βάρος πέφτει στο *Εγώ ειμί*. Ποιος; Ο Υιός του Θεού ο Ενανθρωπήσας)**,** *ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν*». **Είναι βαρύς, τρομερός, απόλυτος λόγος αυτός**. «*Εάν δεν πιστέψετε ότι είμαι εγώ, θα χαθείτε*». Αυτό πρέπει να το έχουμε υπόψη μας.

Αλλά αν η πόλη εκείνη δεν δέχτηκε τον Κύριο, όπως ο θεραπευθείς αυτός, «*ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ*», δηλαδή Τον

παρακαλούσε τον Κύριο, ο πρώην δαιμονισθείς, να είναι μαζί Του. «*Να έρθω κι εγώ Κύριε μαζί Σου*». **Τρομερή αντίθεση, αλήθεια, για την ημέρα της Κρίσεως** . Θα πει ο Κύριος: «*Αυτός ήθελε να έρθει μαζί μου. Εσείς, ολόκληρη πόλη, δεν θελήσατε*». Αλλά τι λέει ο Κύριος; «*Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός*». *Πήγαινε στο σπίτι σου και να διηγείσαι όσα αγαθά και σπουδαία έκανε για σένα ο Θεός*. Ναι. Ο Κύριος έφευγε **αλλά άφηνε ένα ζωντανό μνημείο της αγάπης Του και της ευεργεσίας Του, αυτόν τον άνθρωπο, μέσα σ' αυτήν την αμαρτωλή πόλη**.

Αλλά τι σημαίνει «*ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου*», «γύρνα στο σπίτι σου;» Σημαίνει, «***γύρισε πίσω στον εαυτό σου***». **Διότι ήσουν μέχρι τώρα εκτός εαυτού**. Γυρίζω στον εαυτό μου σημαίνει πρώτον **αυτογνωσία**. Δεύτερον, **ανάκληση των δυνάμεων της ψυχής**, επειδή υπήρχε μέχρι τώρα σκορπισμός της προσωπικότητος. Τρίτον, **σύνδεση του εαυτού σου, του εαυτού μου με τον Θεό, ώστε να μην υπάρχουν ανοίγματα στον διάβολο, παράθυρα, μπουκαπόρτες για να μπαίνει ο διάβολος μέσα στη ζωή μου**. Και τέταρτον: **εξωραϊσμός του οίκου του εαυτού μου**. Δηλαδή θα προσπαθήσω να ζω την αγιότητα. Να στολίζομαι. Και επιπρόσθετα: **Γίνου ιεραπόστολος στην πόλη αυτή**· που αρνήθηκε Εμένα, τον Κύριο, να με δεχτεί. Και ο άνθρωπος έπραξε όπως του ειπώθηκε. Είναι πολύ συγκινητικό.

Αγαπητοί, έχουμε πολλά να πάρουμε από μία πόλη που αρνήθηκε να δεχτεί τον Χριστό. Κι **επειδή και σήμερα δεν γίνεται αποδεκτός ο Χριστός στην πατρίδα μας, λίγο-λίγο αποχριστιανοποιούμαστε, ας αναλογιστούμε τι τρομερές συνέπειες θα μπορούσαμε να έχουμε, εάν δεν μετανοήσουμε** … Ναι. **Από μας εξαρτάται**.

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvnmp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)